

100 pCt. Den Familie, der først har faaet et Stykke Løi sat ud, vil snart føle sig trykket af de høie Renter; Udløsningssterminen vil komme, uden at Familien seer sig istand til at skaffe de fornødne Penge tilveie, den vil nødig give Slip paa det udsatte Løi og fristes derved til at tage et nyt Stykke Hønsgeraad og pantsætte det for at skaffe Penge til at dække Renten af det tidligere Laan, og saaledes vandrer efterhaanden, uden at Vedkommende vet ere istand til at gjøre sig Rede for, hvor store og ublue Renter de komme til at betale, det sidste Stykke Bohave til Pantelaaneren, og Familien er ødelagt.

Jeg kan forstaae de Yttringer, som det ærede 6te kongevalgte Medlem (Wichfeldt) har fremsat med Hensyn til Udvidelse af denne Lovbestemmelse til Landet; jeg troer, at den Tanke, han er gaaet ud fra, er fuldkommen rigtig. Tilstedeværelsen af Pantelaanere, der drive Ublaan paa Pant som Næringsvet, er en Frielse for den fattige Befolkning til at laane paa deres Løi, og det til saa høie Renter, at de ikke ere istand til at dække dem, og derved ville de efterhaanden blive fult ved deres Eiendele. Ja, vil man sige, hvad skal den Fattige gjøre, naar han føler sig trykket af Pengesorlegenhed? Jeg siger, hvad vil han gjøre, naar der ikke er noget Pantecontoir? Muligviis vil han blive nødt til at sælge et Stykke for at skaffe Penge strax, men istedet derfor sætter han det nu hos Pantelaaneren, hvor han faaer et ringere Laan end Gjenstandens Værdi, i længere eller kortere Tid svarer ublue Renter og saa alligevel til Slutningen maa see sig stilt ved sin Eiendom. Han frelser den altsaa ikke ved at gaae til Pantelaaneren. Jeg tør sige, at i 9 af 10 Tilfælde gaaer det en Familie paa denne Maade. — Det vilde altsaa være mig overmaade kjær, om den høitagtede Indenrigsminister vilde sige mig, om Sagen har været tagen under Overveelse mellem Finansministeriet og Kjøbenhavns Politi, og hvad der har bestemt Finansministeriet til ikke at gjøre det Privilegium gjældende, som Assistenthuset formeentlig har, thi førend man giver sig til at ordne Pantelaan som Næringsbrug, vilde det dog være rigtigt at tage under Overveelse, om det overhovedet var et Næringsbrug, der var værdt at ordne, og om man ikke snarere, saa-

ledes som det synes Kjøbenhavns Politi har tænkt sig, skulde gjøre, hvad man formaade, for at trænge det tilbage. Om Ublaan paa Pant nu efter Næringsloven af 1857 kan betragtes som et lovligt Næringsbrug eller ikke, tør jeg ikke afgjøre; det er jo ikke omtalt i Næringsloven, og da det er et Næringsbrug, som kan være i høi Grad farligt for den offentlige Sikkerhed, saa kunde det dog maaskee være et Spørgsmaal, om det ikke, saaledes som Lovgivningen nu er, uden videre kunde forbydes af Politiet; ogsaa derom vilde jeg ønske at høre en Udtalelse af den høitagtede Indenrigsminister.

Indenrigsministeren: I Forhandlingen med Kjøbenhavns Politi om denne Sag er der ikke fremtraadt noget Dnsse fra Politiets Side om at indskrænke Pantelaaneinstitutterne; det er ialtsald ikke fremkommet i Form af et Forslag om at begrænse Antallet eller endog ganske at ophæve dem. Politiet har derimod indstændig anmodet om, at der i et eventyelt Lovforslag maatte blive optaget en Række af sikrende Bestemmelser, og dette Dnsse er, saavidt jeg kan skjønne, fuldstændig fuldføgt ved de i Lovforslaget foreslaaede Bestemmelser. — Hvad der har bevæget Finansministeriet til ikke at ville hævde Assistenthusets formeentlige Eneret, skal jeg ikke kunne oplyse; der foreligger for Indenrigsministeriet kun Finansministeriets Erklæring om, at det ikke vil gjøre det; men Motiverne dertil har Finansministeriet ikke meddeelt Indenrigsministeriet. Jeg maa iøvrigt gjøre opmærksom paa, at Finansministeriet paa Assistenthusets Vegne allerede tidligere har givet Concessjon til Dpretelsen af andre Pantelaaneinstituter her i Byen. Det vil være den ærede Nigsdagsmand vel bekendt, at endog Nigsdagen har vedtaget en Lov om, at visse Begunstigelser, navnlig Stempelfrihed, kunne tilflyde visse Instituter af denne Art. — Rigeoverfor det høitærede 6te kongevalgte Medlem (Wichfeldt) maa jeg endnu gjentage, at Lovforslaget ikke gaaer ud paa at etablere — det var, om jeg mindes ret, det Udtryk, han brugte — en saadan Næring paa Landet; thi den er ganske vist tilstede der, paa saadanne Steder, hvor der maatte have været sig Trang dertil.